

Un dels recursos per a l'aprofitament de l'aigua més sorprenents del passat és el de la fabricació de glaç. Aquesta indústria ja es troba documentada al massís de les Gavarres des de mitjan segle XVI i arriba al màxim esplendor entre mitjan segle XVII i el final del XVIII. A les Gavarres s'han localitzat les restes d'onze pous de glaç. Són estructures de grans dimensions, construïdes al vessant nord amb pedra i cobertes amb una volta també de pedra. L'activitat d'emmagatzemar glaç en un recinte aïllat ve de la necessitat de poder disposar de gel durant tot l'any.

El més significatiu de Forallac és probablement el del mas Cals de Fitor. És un gran dipòsit soterrat que s'emprava fa més de 200 anys per guardar-hi el glaç procedent de la congelació hivernal de l'aigua de la riera del mas Petit. En aquella època, a causa d'una petita era glacial, feia molt més fred que ara, fet que permetia el desenvolupament d'aquesta indústria del gel. Probablement, el negoci va tenir uns rendiments força positius perquè el pou estava situat a pey del camí ral que fins a mitjans del segle XIX connectava el port de Palamós i Girona. El pou té planta trapezoïdal i probablement va se construït el segle XIII.

El gel era un producte de primera necessitat fins a l'expansió dels moderns sistemes de refrigeració, tant per a la conservació dels aliments com per les seves propietats curatives.